

OWD - PITLOCHRY 2017

31.05.2017 - 05.06.2017

Dag 1 – Onsdag 31.05.2017

Oslo – Glasgow

Alle gutta hadde hatt en stri dag på jobben, og det største ønsket da vi møttes på Gardermoen var å få i seg et pizzastykke og en billig øl. Vi klarte bare det første...

TripleX hadde som sedvanlig trøbbel med bagasjen. Denne gang var det låsen på kofferten som ikke lot seg åpne. Spiller vel ingen rolle tenkte nok de fleste av oss, TripleX er rein når han drar på tur og vasker seg når han kommer hjem ;-) Gutten lot seg ikke affisere av det – det er lite som biter på en som kommer fra Narvik! Humøret ble om mulig enda bedre da han klarte å karre til seg et gratis stykke pizza gjenglemte av en stappmett turist.

Villmarkens store sønn forsøkte seg som vanlig med ett av sine mange tjuvtriks. Om det var for å etterligne vår alles kjære komiker Kristian Valen vites ikke, men i hvert fall lyktes Gunnerside ikke med å smugle kniven sin gjennom sikkerhetskontrollen. Han slapp med en kraftig irettesettelse og takk for det.

Årets store investering, reisewhiskyglassene, hadde mange av oss glemt, og etter en litt trå start kunne man frykte at stemningen kunne være litt trykket. Den gang ei! Medlemmene i Oslo Whisky Detachment er håndplukket til klubben og positiv innstilling var en av egenskapene som ble vurdert høyest i utvelgelsen av medlemmer. Stemningen blant gutta og ikke minst forventningene til turen lå på et skyhøyt nivå og ble om mulig enda bedre da vi etter en liten stund i internasjonalt luftrom fikk i oss et par doble G&T's.

Vel landet i Edinburgh var det bare å få kontakt med vår lokale sjåfør fra Edinburgh Airport Taxi. Det var ikke lett å skjønne hva han sa, men Preidenten gjorde et alvorlig godt forsøk. Turen til Glasgow tok bare en liten time, og før klokken var blitt 22:30 kunne vi sjekke inn på Premier Inn.

Ingen tid å miste – 5 minutter senere sto vi ute på gaten desperat etter å få slukket tørsten. Heldigvis er den skotske turistforening ganske lik den norske og det var bare å følge de store, røde T'ene til nærmeste Public House. Det ble noen Tennent's pints på Raven Pub, og kvelden ble avsluttet med chips & cheese på et gatekjøkken like ved hotellet.

Dag 2 – Torsdag 01.06.2017

Glasgow - Glengoyne Distillery – Tullibardine Distillery – Pitlochry

Frokosten smakte godt og det var bare å begi seg av gårde til Buchanan Bus Station for å finne buss B10 som på litt under en time ville ta oss til Glengoyne Distillery. Fortsatt problemer med kofferten til TripleX, men bussjåføren var en hyggelig mann som slapp oss opp i 2. etasje på dobbeldekkeren. Her fikk vi utsikt til trange gater i Glasgow og til et fantastisk landskap på vei til destilleriet. Inkludert i bussbilletten var en skikkelig rollercoaster på humpete veier helt på høyde med den du finner på Tusenfryd ☺.

OWD - PITLOCHRY 2017

31.05.2017 - 05.06.2017

Sjåføren slapp oss av utenfor destilleriporten på Glengoyne, et nydelig lite destilleri som ligger helt sør i Highland og med lagerhusene tvers over veien, helt nord i Lowland. Vi var tidlig ute og hadde tid til å knipse noen fine bilder og nyte a wee dram – trodde vi. Forsyningsminister Grouse hadde visst nok blitt sponset av Blå Kors på denne turen, og han hadde derfor gjort avtale om en alkoholfri formiddag. Gunnerside kom med forslag om at vi kunne kose oss med en Odalscampari – neseblod og selters, men vi hadde ikke selters heller.

Det viste seg senere at forsyningsministeren riktignok hadde en flaske whisky i bagasjen som han kunne gitt oss tørste karer, men denne flasken med norskprodusert whisky, Eiktyrne fra Det Norske Brenneri, var lovet bort som gave til våre guider på Gøengoyne.

Vel inne på destilleriet fikk vi tid til en liten rundtur på egenhånd, og Gregers fikk nokså plutselig muligheten til å sette sitt preg på fremtidig whisky i fra Glengoyne ;-)

Elisabeth Andersen, som i juni 2016 holdt smaking for oss på Abildsø Whisky Symposium, hadde lovet oss varme vafler når vi kom, men hun var dessverre på turne i Sverige. Hennes stedfortreder var en søt og interessant dame, Helen, "en kvinne av i dag", og slett ingen dårlig erstatning.

Omvisningen startet med en film i andre etasje over besøksenteret og deretter fikk vi en vanlig rundtur i destilleriet. Glengoyne bruker overhodet ikke røyk i sin whisky, men lagrer spriten i mange år på gamle sherryfat som gir en delikat og dessertaktig preg på den ferdige whiskyen.

Da vi stod og nøt synet og lukten av rennende sprit, kom plutselig head stillman Duncan McNicoll bort til oss og lurte på om vi hadde lyst til styre spiritsafen. Mannen som er et ikon i whiskyindustrien har vært på Glengoyne i over 41 år, og vi syntes det var greit at han fikk viljen sin ;-). Vi styrte safen så godt vi kunne og selvfølgelig etter råd fra Duncan. Til slutt ba han oss om å komme tilbake om en 15-18 år for å smake på whiskyen vi hadde vært med på å lage.

Siste del av vår tid på Glengoyne ble brukt til å blende vår egen whisky. Alle fikk 5 store kolber med forskjellig whisky, både fra sherry og bourbon fat. Pipette og små reagensrør fikk vi også så vi kunne mikse og teste i litt mindre mengde. Når vi nøye hadde analysert forskjellige blandinger, noe som for øvrig var meget vanskelig, og kommet fram til et resultat vi var fornøyde med, tappet vi endelig over på vår egen 200 ml flaske med spesialskrevet etikett. Noen brukte 4 eller 5 whiskyer i sitt sluttprodukt, mens andre bare brukte 2 eller 3. Helen godkjente alle miksturene, noen under tvil. Det var en meget hyggelig stund i blenderrommet, og alle skjønnte plutselig hvor vanskelig det er å være profesjonell master blender.

De 5 kolbene inneholdt flg. whisky:

1. Destillert dato 14.01.2004, 58.7%, refill hogshead.
2. Destillert dato 01.12.2004, 58.1%, 1st fill American bourbon barrel.
3. Destillert dato 02.07.1998, 59.0%, 1st fill American sherry puncheon.
4. Destillert dato 02.07.1998, 58.2%, 1st fill European sherry puncheon (light).
5. Destillert dato 02.07.1998, 57.9%, 1st fill European sherry puncheon (dark).

OWD - PITLOCHRY 2017

31.05.2017 - 05.06.2017

Sultne som ulver gikk vi over veien til the Lowlands, fikk et glimt av lagerbygningene, før vi etter ca. et kvarters gange fikk oss lunch på The Beech Tree. Maten smakte og så gjorde også det kalde øllet.

Presis kl. 15 sto bilen fra Glasgow Taxis med sjåføren John bak rattet klar til å ta oss til dagens neste destilleri, Tullibardine Distillery i Blackford like utenfor den mer kjente golfbanen Gleneagles. Turen til destilleriet gikk greit, og mens vi smakte på litt assortert utvalg av for oss ganske ukjent whisky, dro sjåføren rundt hjørnet for å få seg litt mat.

Etter en ny liten time i bilen til John kunne vi endelig sjekke inn på Atholl Villa Guest House, et nydelig, lite B&B i byen Pitlochry som skulle være "basecamp" for de neste 4 dagene.

Det ble tid til en liten titt rundt i byen og en øl på The Old Mill Inn før vi satte oss til bords i den koselige restauranten Fearn Cottage som ligger i Ferry Road like ved jernbanelinjen. Utmerket mat og service. Kvelden ble avsluttet med godt drikke på McKays litt lengre opp i byen før vi tuslet i seng innen fristen trøtte etter en lang og interessant dag.

Dag 3 – Fredag 02.06.2017

Pitlochry – Aberfeldy Distillery – Pitlochry

Som vanlig en god start på dagen med full Scottish Breakfast.

Dagens destilleri er Aberfeldy, en kort busstur unna. Reisedram ble innkjøpt hos Robertsen. En liten wee dram i tillegg er aldri å forakte, dårlig med smaksprøver på Norske Vinmonopol. Hyggelig med små forhold, for da Max, som ikke var med på innkjøp av reisedram, oppdaget at han hadde glemt glasset og måtte innom samme Robertsen for å kjøpe glass, ble han møtt med kommentar: «Jasså, du trenger glass til reisedrammen».

Tur med Buss til Aberfeldy gikk smertefritt med bussbytte i Ballinluige. Det merkes at gjengen begynner å bli gamle da de aller fleste satte seg på seter merket handicap eller elderly, kan jo selvfølgelig også ha litt å si at det var bedre bein plass der.

Vel framme ble det en kort sightseeing til fots langs elven Tay, før ankomst destilleriet for en såkalt Connoisseur Tour.

Sjarmerende omviser Sassja, men tur og opplegg omkring smakingen var forholdsvis standard, er muligens blitt kresne etter hvert, men forventet litt mere for 27 pund per hode. Vi ble vist rundt i Warehouse, hvor vi fikk en liten dram, men det var kun tomme tømmer, all produksjon fraktes med tankbil til sentralt sted for tapping på tønner, eneste nye var at de hadde en tønne på utstilling hvor lokket var av glass slik at vi faktisk kunne se både mengde og farge på innholdet.

Smakingen foregikk midt blant kafegjestene hvor glassene var satt opp, men ingen fra destilleriet var til stede, og eneste høydepunkt under smaking var da et av glasslokkene over Whiskyglassene havnet i bakken.

OWD - PITLOCHRY 2017

31.05.2017 - 05.06.2017

Etter en kort vandring tilbake til byen var det tid for lunsj og en avslappende stund ute på Black Watch Pub, sjarmerende i strålende solskinn og hyggelig betjening med Fish & Chip eller Steak Pie på menyen.

Utpå sen ettermiddag ble det busstur tilbake til Pitlochry og noen valgte da avslapping på rommet, mens de mest utholdende roet ned på The Old Mill.

Kveldens middag ble inntatt på Prince of India, definert som internasjonalt (Indisk) farvann, slik at GT ble godtatt som fordrink. Mat og annet drikke falt i god smak hos de deltagende.

Kveldens musikalske innslag sto 2 unge musikere for hos McKays, før vi avsluttet med nattero iht. agendaen og alle var enige om at det hadde vært en fin dag...

Dag 4 - Lørdag 03.06.2017

Pitlochry – Edradour Distillery – Pitlochry

Våknet opp til sprekker i skydekke og utsikt til godvær utover dagen. Dette lovet godt for vår vandring gjennom skog og kratt til Edradour. Etter en god frokost hadde vi litt egentid som vi benyttet litt forskjellig. Jan, Jørn og Morten dro ut for handle inn flytende, dvs. dagens reisewhisky, Glenlivet Founders Reserve. Noen øl og litt fast føde i form av noen sandwich fra stedets Coop. Jammen fikk vi også tid til «kaffekos» i Pitlochry også før det bar av gårde mot skogen.

Etter å ha vannrett ca. 300 meter innover skogen, var det tid for en #benkewhisky#, da det foran oss lå en motbakke som vi ikke så enden på. På toppen av bakken åpenbarte det seg en flott utsikt til Black Wood Waterfall. Nå oppførte vi oss som en flokk japanere, alle fikk opp sine mobiler for å filme fossen i alle mulige vinkler, ja selv #benekwhiskyen# ble foreviget. Etter 10 minutters japansk pause tok vi bena fatt igjen og ankom Edradour ca. en time før vår Special Tasting. Da solen skinte og våre øyne så en stor grønn plen, inntok vi en bedre lunsj i det fri, med våre medbrakte sandwicher.

Edradour er det minste tradisjonelle destilleriet i Skottland eller kanskje vi skal kalle det et gårdsdestilleri fra 1825, og ble etablert som et kooperativt destilleri av 8 lokale bønder. Helt frem til 1985 gikk all produsert whisky til blends, men etter å ha blitt kjøpt opp av Cambell Distillers i 1982 ble det første single malt tappet i 1985. Signatory Vintage, uavhengig tapper kjøpte Edradour i 2002. Navnet kommer fra det gæliske "Edred dobhar" som betyr kong Edreds elv. Kapasiteten er 90 000 liter årlig og har de minst lovlig destillasjonsapparatene. Det er kun to ansatte som holder produksjonen i gang.

Vår guide hos Edradour, John gikk direkte på smaking av 6 meget forskjellige, men svært gode whiskyer.

OWD - PITLOCHRY 2017

31.05.2017 - 05.06.2017

Nr1: 10 år Bourbon Cask Matured. Whisky 60,2%, som er mykt gull i fargen, viser alle de klassiske egenskapene til Edradour, myke vanilje-, mandarin- og kokosnøttkarakterer som man vanligvis forbinder med Bourbon-modning.

Dette er en liten batch-tapping som er modnet utelukkende i første fyll Bourbon-fat. Presentert i en karaffel stilflaske, kommer hver med destillasjons- og tappedata-detaljer.

Nr. 2: 14 år Cask Strength 58% En enkelt spansk Oloroso sherry fat modning i en vakker karaffel stilflaske. Lukt av tørket frukt og karamell, smak av det samme med litt appelsin og julekake. Hver flaske er nummerert individuelt og leveres med destillasjons- og tappingsdatoer samt det opprinnelige fat nummeret.

Nr3: 26 år Pedro Ximinez 47,8%, lagt i vanlige hogshead cask og med siste finish i 65 måneder i Pedro Ximines Sherry cask. Finnes kun 642 flasker. Lukter litt mørk sjokolade, vanilje og eik. Smak av det samme med rosiner og tørket frukt. Lang og fyldig ettersmak.

Nr. 4: 28 år Blair Athol refill sherry cask 58,3%, fra Signatory Vintage serien. Lukt av julekake og litt brent sukker. Mye frukt og julekake i smaken. Lang og god ettersmak.

Nr. 5: 26 år Bruichladdich 53,4% refill sherry, fra Signatory Vintage serien. Lukt av ristede nøtter, sjokolade og litt krydder. Smak av svart lakris, litt appelsin og kirsebær. God og lang ettersmak med litt salt smør og kanel.

Nr. 6: Ballechin Manzilla Sherry Cask, 11 år, 55,9%. Kraftig malt på ca. 50 ppm og er fullstendig modnet på sherryfat. Lukt av lær og gress, smak av nøtter, baconcrisp og røyk. God lang ettersmak med litt medisinske noter og sødme.

Guiden John viste oss rundt på destilleriet og vi fikk se den lille produksjonen og han var synlig stolt over det nye lageret som var under bygging. Vi var også innoem lager nr. 1 som var en mørk gammel kjeller. Etter en hyggelig omvisning var det dags for oss for å handle litt med oss hjem. Her var det mye som fristet, og alle var meget fornøyde med utvalget. Etterpå var baren på destilleriet neste stopp. Dette er en av de bedre barene som et destilleri har og utvalget var stort.

På vei til Moulin tok vi atter en gang bena fatt igjennom skogen og over store grønne sletter. Moulin Bar brygger sitt eget øl og alle var enige om dette smakte. På veien hjem traff vi Chris som var ute og luftet hunden sin. Siden vi hadde stoppet for å varme oss med litt whisky, delte vi broderlig med denne hyggelige skotten. I bakkene nedover til Pitlochry hørte vi sekkepipemusikk, Hva var nå dette, dette måtte undersøkes. Vi gikk etter lyden og ut fra en garasje kom Thomas som øvde på sin sekkepipe. Han var 16 år og hadde øvd i et års tid. Han var ikke vond å be da vi spurte ham om han kunne spille noe for oss. Han hentet noter og sin mor som han brukte som notestativ. Det var to av oss som synes det var litt kleint å invadere en eiendom slik, så de ble stående i porten.

OWD - PITLOCHRY 2017

31.05.2017 - 05.06.2017

Dagens middag ble inntatt på Victorias og nå styrte Presidenten ordet og ba om 6 GT. Nydelig mat og drikke. Selvfølgelig var vi i seng før kl. 24.00

Dag 5 – Søndag 04.06.2017

Pitlochry – Blair Atholl Castle – Blair Athol Distillery – Pitlochry

Søndag ble frokost inntatt som vanlig. Vi skulle avlegge Blair Athol Castle et besøk. Dette er et flott slott som det finnes et utall av beskrivelser og bilder av, men det som lå et stykke unna. Vi kunne ikke gå, ikke gikk det buss og siden vi ikke befant oss i verdens navle, men i lille Pitlochry og det var søndag, fantes kun en taxi. Mannen måtte kjøre to turer for at alle skulle komme fram. Gruppen som dro først av gårde fikk følgelig begynt sin omvisning en times tid før gruppe to ankom og fungerte som guider for de sent ankomne.

Slottet er som sagt flott og har alt det man forventer et slikt sted med alt fra våpen nok til å utruste noen hundre soldater – av årgang 1600 – 1800 og hjortegevirer fra flere hundre års jakt. Stedet er absolutt verd et besøk. Til slutt fikk vi en oppvisning av en flott antrukket «piper» som underholdt noen minutter utenfor.

Lunsj ble inntatt i en cafe på slottet – ikke turens kulinariske høydepunkt, men helt OK.

På ettermiddagsskiftet skulle vi besøke Blair Athol Distillery. Litt lenger ut på søndagen fikk vi til alt overmål tak i en taxi som hadde plass til oss alle og turen gikk smertefritt. Vi ble tatt godt vare på av daglig leder av destilleriet og vist rundt på den obligatoriske turen. Nå har jo OWD sett et og annet destilleri før så vi spurte ikke så mye. Vi hadde nemlig bestilt en Guides Choise Tasting og noen av oss gledet seg til dette. Vi ble vist opp på et lite rom i en egen bygning inne på destilleriområdet og meningen var at vår guide skulle finne fram noen av sine favorittwhiskyer.

Vi smakte først en 12 år gammel first fill sherry butt på 43% med noe tilsatt farge fra Blair Athol (BA). Deretter fikk vi en BA 23 år gammel sherry butt fra 1993 på ca. 52% rett fra fatet. Denne skulle komme ut som egen release høsten 2017.

Nr. 3 var en BA 1986 burbon hogshead på 50%, nr. 4 en tapning available at distillery only – mix av fat og ingen alder. Den holdt 43 % og var tilgjengelig i butikken for 80 pund

Som femte whisky fikk vi servert en 28 år Singelton of Dufftown på 52,3% med pris 285£.

Den siste vi fikk smake på var en 12 år gammel Caol Ila - Moscatel modnet på 43 %.

Mye tall og fat her, og ingen av disse hadde det minste tegn til usmak. Må vel si at min favoritt var sherryfatet fra 1993. I ettertid blir det vanskelig å huske alle detaljene, men det å hente slik drikke rett fra fatet og få glasset fylt med en gylden væske med store klumper av forkullet eik fra brenningen av fatet – som må siles mellom tennene- vel det setter meg i en

OWD - PITLOCHRY 2017

31.05.2017 - 05.06.2017

egen ærbødig stemning. Stemningen var upåklagelig hos alle og om dette skyldes ærbødighet eller alkohol vet jeg ikke, men det ble handlet i souvenirsjappa som om vi var på harrytur til Ullared.

Middag ble spist på McKays med live music og noen øl etterpå. Alt i alt en dag som svarte til forventningene og som satte et verdig punktum for vår tur til Pitlochry. Mandag skulle vi reise hjem.

Dag 6 – Mandag 05.06.2017

Pitlochry – Edinburgh – Oslo

Gregers og Max hadde ansvaret for returen. OWD on tour betyr i sin alminnelighet utstrakt bruk av kollektive befordringsmidler. Det ble gjort grundig research etter alle kunstens regler for å finne den raskeste og billigste kombinasjonen av tog og buss. Internett ble saumfart og reisetider kalkulert. Tilgjengelig tid til bytte av transportmiddel ble estimert og vurdert. Tiden for når frokost måtte inntas ble beregnet og alternative vekkelister satt opp.

Så fant vi ut at det var like billig, og mye raskere å ta en taxi. Vi kunne sove lenge til maxitaxien fra Elisabeth Yule plukket oss opp og kjørte oss til Edinburgh lufthavn. Der ventet turens siste smaking i taxifreen.

Flyet fra Edinburgh ble kraftig forsinket, og det ble dårlig tid til flybytte i København. Det viste seg at bagasjen vår ikke rakk flyet i det hele tatt, og vel tilbake på Gardermoen måtte vi stilles oss i kø hos Norwegians «kundeservice». Der satt det i utgangspunktet kun én person som ikke var veldig godt trent i rutinene for tapt bagasje, og det tok lang tid før alle hadde fått registrert seg og sine manglende kofferter.

Bagasjen dukket opp etter et par dager. Bonusen var at i så å si samtlige kofferter var det mer whisky enn det kvoten tillot, men det fikk vi aldri sjansen til å fortolle – vi har antakelig oppdaget en ny smuglermåte, og med OWDs historie når det gjelder mistet bagasje, så kan jo det bli en lukrativ bigeskjeft.

Og alle var enige om at det hadde vært en fin tur ...
TAKK FOR TUREN KARER!